

De Standaard

04.10.10

De Singel wordt megaplex

vernieuwd kunstencentrum lokt 15.000 bezoekers

Het gebouw van architect Stéphane Beel: genereuze.kunsthaven.kvg
© Katrijn Van Giel

ANTWERPEN - Met voorstellingen, concerten en rondleidingen liet De Singel zijn nieuwbouw dit weekend meteen op volle toeren draaien. Het was feest in de Antwerpse 'art city', zoals het nieuwe koosnaampje luidt.

Van onze redacteurs

Geruststellende constatering: de gangen van de nieuwe Singel zijn ruim genoeg om dichte drommen nieuwsgierigen door te loodsen. Dit weekend wandelden zowat vijftienduizend bezoekers het gebouw van architect Stéphane Beel in.

De Singel zou de Singel niet zijn als de openingsplechtigheid geen verrassend tintje kreeg. Het kunstencentrum en het conservatorium, de twee gebruikers van het megaplex aan de Antwerpse Ring, hadden tweehonderd musici opgetrommeld. Op het binnenplein gaf de percussionist van Champ d'Action de maat aan. Daarna vulde de repetitieve muziek van Terry Riley's *In C* een uur lang alle zalen, tot in de verste uithoeken. In diverse bezettingen klonk overal dezelfde bezwerende muziek. Ze maakte de vibe van het gebouw voelbaar.

Daarna dook een gevelkunstenaar op van de theatermaker Romeo Castellucci. Ter hoogte van Jan Fabres *Man die de wolken meet* liet hij zich in een ijzingwekkende performance naar beneden zakken, om daarna langs een touw de oversteek te wagen naar de neonletters boven op het nieuwe gebouw.

Ministers en artiesten omschreven in aanwezigheid van prinses Mathilde en prins Filip wat het

Singelgevoel voor hen betekent: warme gastvrijheid (Guy Cassiers), maar ook netwerken (Ivo Van Hove). Minister-president Kris Peeters (CD&V) roemde onze culturele identiteit en Vlaams minister van Cultuur Joke Schauvliege (CD&V) had het over een 'centre of excellence' en een echte kunsthaven in Vlaanderen.

Het gonsde in de wandelgangen bij zo veel lof. Waarom de financiële injectie voor de doorstart van De Singel dan beperkt moest blijven tot 400.000 euro? Dat bedrag blijkt onvoldoende om het centrum op volle toeren te laten draaien.

Doolhof

Hoe podiumkunsten floreren in het genereuze, hybride gebouw, werd zaterdag gedemonstreerd. Liefst negentien voorstellingen en concerten stonden op het programma. Een uitnodiging om uitgebreid te zappen, van de Wittgenstein-monoloog van Lucas Vandervost naar een lezing van Jan Fabre of het debuut van de Orkestakademie.

Niet alles bleek technisch haalbaar. Zo moest het duet van Sidi Larbi Cherkaoui geschrapt worden. Ook de circulatie in het gebouwencomplex onthulde haar kinderziekten. 'U moet in de gele zaal zijn? De trap af, de gang door, dan naar links, de eerste rechts, de rode loper op en halverwege de trap op.' De levende wegwijzers op elke verdieping ten spijt, bleef het zoeken naar de zalen in het doolhof dat De Singel geworden is. De 'art city' vergelijk je voortaan het best met het Centraal Station: als je voorstelling moet halen, reken je er beter een wandeling van vijf minuten bij.

Wie op tijd was voor de talloze lezingen, concerten, theater- en dansvoorstellingen, werd beloond. *Grand old man* Alfred Brendel, een toppianist op retraite, vroeg zich in zijn lezing af of klassieke muziek altijd ernstig moet zijn. Pendelend tussen lessenaar en piano, af en toe ondeugend in het publiek kijkend, presenteerde Brendel een diepgravende oefening in luisteren.

Het *Requiem* van Mozart is niet meteen wat je verwacht bij een opening. Maar het Orchestre des Champs-Élysées en Collegium Vocale Gent spelen dit werk slechts één keer in België. Dirigent Philippe Herreweghe bracht een zinderende, heldere versie, helemaal gedragen door een uitgebreid koor. De vocale sound — een bijzondere alchemie, ook bij de solisten — klonk luxueus en geraffineerd. Het *Requiem* was een terechte topper op de affiche, samen met Ivo Van Hoves Antonioni-project, dat helaas met technische problemen te kampen had.

De organisaties en instellingen die in het gebouw gevestigd zijn, kregen ook hun portie van het voetlicht. Onder meer het conservatorium leefde zich met *Mr. Tambourine man* uit op de gelijknamige liedcyclus van Bob Dylan. **En a.pass, een artistieke onderzoeksomgeving voor performance en scenografie, bracht met *Live-in-room* van Lilia Mestre een intieme performance.**

De ene voorstelling in het nieuwe gebouw, de andere in het oude. Het openingsweekend gaf schitterend weer hoe iedereen voortaan als een magneet naar het nieuwe complex zal worden aangetrokken. Een beetje zoals de foyers het aangaven: twee eenzame koffiedrinkers bij de Rode Zaal, een gedrang van jewelste voor het uitzicht in de nieuwe foyer. Reserveer alvast uw plaatsen, niet alleen voor een voorstelling.